

Väike merineits

Illustratsioon: Aspasia Xydea

Tekstid: <https://www.paidika-paramythia.gr/>

Tõlge: Ruta Pels (Eesti People to People)

Illustratsioon – montaaž: Aspasia Xydea (Muinasjutumuuseum)

©AR4Youth, 2022

See sisu on litsentsitud [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) litsentsi alusel. See tähendab, et korduvkasutamine on lubatud eeldusel, et antakse asjakohane krediit ja näidatakse muudatusi.

AR4Youthist

Koolitus noortele liitreaalsuse teemal Autoring, mis tutvustab immateriaalseid kultuurivarasid kasutusjuhtudeks ([AR4Youth](#)) ion projekt, mida rahastab Euroopa Liidu Erasmus+ programm, mida koordineerib Sotsiaal- ja Haridusteaduste Uurimis- ja Innovatsioonikeskus ([RISC](#)) ning koostöös organisatsioonidega alates aastast. Holland ([ATERMON](#)), Küpros ([Fairy Tale Museum](#)), Leedu ([Active Youth](#)), Kreeka ([AKNOW](#)) ja Eesti ([Eesti People to People](#)).

AR4Youth keskendub noorte koolitamisele laiendatud reaalsuse (AR) projekti kavandamisel, kavandamisel ja rakendamisel raamatute, juhendite või käsiraamatute digiteerimiseks ja täiendamiseks. Lisaks tunnistades vajadust säilitada meie kultuuripärandit, mis on meie väärtuste, uskumuste ja püüdluste aluseks, ning järgides säästva arengu eesmärgi (SDG) 11.4 “tugevdada jõupingutusi maailma kultuuri- ja looduspärandi kaitsmiseks ja kaitsmiseks”, kasutab projekt juhtumiuuringutena Kreeka, Leedu ja Eesti muinasjutte, müüte ja legende, mis muudetakse digitaalselt AR-tekstideks ja säilitatakse projekti kultuurilises digitaalraamatukogus.

Eespool nimetatud ulatuse käsitlemiseks on projekti eesmärk saavutada järgmised eesmärgid:

- täiustada noorte digioskusi (st AR-tehnoloogiate kasutamist), pöörates erilist tähelepanu NEET-noortele (ei ole hariduses, töökohas või koolituses);
- anda noortele konkurentsivõimeline kvalifikatsioon kas tööturule sisenemiseks või oma ettevõtliku tuleviku kujundamiseks;
- Tõsta noorte teadlikkust partnerriikide kultuuripärandi aspektidest;
- teadvustada neile kultuuripärandi ja täpsemalt traditsiooniliste muinasjuttude, müütide ja legendide säilitamise tähtsust digiteerimise kaudu;
- Tõsta noorsootöö kvaliteeti ja innovaatsilisust läbi süvendatud digikoolituse loomise.

Rohkem infot projekti ja selle tegevuste kohta leiab projekti kodulehelt <https://www.ar4youth.eu/>, ja Facebooki kontolt (@AR4Youth).

Rahastatud Euroopa Liidu poolt. Avaldatud seisukohad ja arvamused on ainult autori(te) omad ega pruugi kajastada Euroopa Liidu või Euroopa Hariduse ja Kultuuri Rakendusameti (EACEA) seisukohti ja arvamusi. Euroopa Liit ega EACEA nende eest ei vastuta.

K

unagi elas sügaval ookeanis, kus vesi on sinine ja selge nagu kristall ning heli ei ulatu pinnale, merекuningas koos oma alamate ja merineitsidega. Tema kuningriik oli täis kõige kummalisemaid lilli ja taimi ning nende seas ujusid igasugused kalad, väikesed ja suured, kes nagu linnud lendavad puude vahel.

Mere kõige sügavamas kohas asus tema loss. See oli ilus palee, mille seinad olid tehtud korallidest, kalliskividest ja pärlitega karpidest. Seal elas kuningas koos oma kuue merineitsist tütreaga. Nende ema suri aastaid tagasi ja väikesed printsessid kasvas üles nende vanaema, kes oli oma põlvnemise üle väga uhke. Seetõttu oli ta oma sabale pannud kaksteist austrit, et silma paista.

Kõik kuninga tütreid olid ilusad ja tublid, aga noorim oli kõige lummavam. Tal oli armas nägu siniste silmade ja pehme nahaga, mis oli roosa nagu roosi kroonlehed. Nagu kõigil merepõhja näkidel, polnud tal jalgu, vaid tema keha lõppes kalasabaga. Lossi väljas oli ilus liivane aed, mis oli täis uhkeid punaseid ja siniseid lilli, kuldselt sädelevaid puuvilju ja lehti, mis ei lakanud liikumast. Liiv oli ka sinine ja võis arvata, et sinine taevast on igal pool, nii üleval kui all, kuigi viibisid meresügavuses. Seal mängisid kuus väikest merineitsit, igaüks oma mänguasjadega.

Noorim printsess oli uudishimulik laps, kuid samas oli ta vaikne ja ettevaatlik. Sel ajal, kui tema õed vrakkidelt leide otsisid, muretses väike merineitsi aeda istutatud punaste lillede ja isa leitud marmorkuju eest. Kuju kujutas ilusat poissi ja väike merineitsi armastas seda väga.

Väikesele merineitsile meeldis kõige rohkem kuulata lugusid meretagusest maailmast. Ta palus oma vanaemal pidevalt rääkida, mida ta teab laevadest ja linnadest, inimestest ja loomadest. Ühel päeval küsis väike merineitsi vanaemalt:

- Millal me mere pinnale maad imetlema läheme?

- Kui sa saad 15-aastaseks, vastas vanaema.

Nii juhtuski. Iga 15-aastaseks saanud printsess tõusis vabalt merepinna. Kui ta põhja tagasi jõudis, oli tal sadu asju teistele õdedele rääkida. Näkid kuulsid päikesekuivanud liivast, linnade tuledest, taevas sädelevatest tähtedest ja kellahelinatest.

Aastad möödusid kiiresti ja viiel õest kuuest, kes võisid nüüd vabalt minna, kuhu iganes nad tahtsid, polnud inimeste maailma vastu mingit huvi. Nad ütlesid, et merepõhi on ilusam ja tunded end seal kodusemalt.

Kõige väiksem merineitsi aga oli kannatamatu ega jõudnud enam oma korda ära oodata.

Ühel päeval hiilis väike merineitsi veepinnale. Meri oli tugevast tuulest tormine. Ta nägi suuri laineid, mis tabasid rahutut laeva.

Hiiglaslikud lained pörkasid jõuga vastu laeva ja paiskasid mehed merre. Järsku kuulis merineitsi noormeest appi hüümas. Ilma mõtlemata ujus ta tema juurde ja tõmbas ta põhjast merepinna.

- Noormees minestas. "Ma viin ta kaldale välja", mõtles väike merineitsi.

Kui ta noormehe kaldale tõi, jäi väike merineitsi tema juurde kogu öö, kuni ta üles ärkas. Kui päike kõrgele taevasse tõusis, nägi väike merineitsi kaldal kõndivat tüdrukut ja peitis end kivide taha. Tüdruk leidis mehe kaldalt ja kutsus abi. Mees avas peagi silmad ja naeratas tüdrukule, kes oli väga ilus.

- "Meie prints on päästetud!" hüüdsid kogunenud inimesed. Nad aitasid tal püsti tõusta ja viisid ta paleesse.

Väike merineitsi vaatas, kuidas inimesed olid printsi leidnud. Kuid ta oli väga kurb, sest ta ei saanud printsile öelda, et see oli tema, kas ta päästis. Niisiis läks ta tagasi merepõhja ja leidis oma õed.

- "Mida sa merepinnal nägid?" küsisid õed.
Väike merineitsi ei vastanud midagi. Ta oli nii kurb, et ei tahtnud enam süüa ega kellegagi rääkida. Ta lõpetas õdedega aias lillede eest hoolitsemise. Ta istus tundide viisi ja vaatas kuju, mille isa oli merepõhjast leidnud. Kuju meenutas talle päästetud noormeest ja ta ei suutnud teda unustada.
Väike merineitsi läks kuuvalgetel öödel mitu korda merepinna, kuid printsi ta enam ei näinud. Ühel päeval otsustas ta juhtunust õdedele rääkida.

- "Kui mul oleks jalad, otsiksin printsi üles ja jääksin temaga igaveseks" ütles väike merineitsi.
Kaheksajalg kuulis, mida väike merineitsi rääkis, ja rääkis temaga.

- "Võib-olla läheb sinu soov täide, kui lähed nõia juurde, kes elab koopas" ütles kaheksajalg.
Väike merineitsi läks mööda merepõhja pimedaid ja ohtlikke radu ning jõudis viimaks nõia juurde.

- "Kui sa tahad omale jalgu nagu maa printsessidel, pead mulle midagi väärtuslikku andma" ütles talle nõid.

- "Ma annan sulle kõik, mida sa tahad. Kulda, pärlitest ja korallidest kaelakee" ütles väike merineitsi otsustavalt.

- "Ma ei taha selliseid kingitusi, need mind ei huvita. Ma tahan su häält!" ütles nõid.

- "Aga kuidas ma saan printsiga ilma häälleta rääkida?" küsis väike merineitsi.

- "Sul pole vaja temaga rääkida. Prints armub sinusse sinu ilu ja lummava tantsu pärast" vastas nõid.

Väike merineitsi nõustus ja andis nõiale oma hääl. Niisiis, ta ei saanud enam rääkida.

- "Joo seda jooki", ütles nõid, kellel oli nüüd merineitsi hääl.

-“Kuid ma hoiatan sind: sa saad omale jalad, kuid igal sammul tunned talumatut valu. Ja kui prints sinusse ei armu ja kellegi teisega abiellub, ei saa sa enam merineitsiks tagasi muutuda. Pärast pulmi, juba järgmisel hommikul, muutub sinu keha igaveseks merevahuks.”

Väike merineitsi jõi võlujooki ja tema saba muutus jalgadeks. Siis ujus ta printsi paleesse. Kuid kui ta hakkas maal kõndima, hakkas tal väga valu ja ta minestas. Õnneks nägi prints teda ja viis ta paleesse, kus talle anti riided ja tema eest hoolitseti. Palees peeti pidu ja väike merineitsi oli samuti sinna kutsutud.

- “Mis on sinu nimi?” küsis prints temalt.

Kuid väike merineitsi ei saanud talle vastata, sest tal polnud enam häält! Ta naeratas talle ja hakkas tantsima. Väikesel merineitsil oli igal sammul suur valu, kuid ta tantsis nii kaunilt, et kõik kohalviibijad imetlesid teda.

- “Sa meenutad mulle üht tütarlast, kes mind merel päästis. Ta oli sama ilus nagu sina” ütles prints talle. “Kui ma ta leiaksin, abielluksin temaga.”

Väike merineitsi tahtis talle hüüda, et armastab teda ja see oli tema, kas ta merelt päästis, kuid tal polnud häält. Nii ei saanud ta midagi öelda.

Mõne päeva möödudes teatas printsi isa, et tahab panna printsi paari oma sõbra tütreaga. Kui prints kohtus printsessiga, meenus talle maal ärgates nähtu. Ta arvas, et see on see naine, kes ta päästis ja otsustas temaga abielluda. Pulmapäeval läks prints koos pruudi ja külalistega laevale pidutsema. Kõik olid õnnelikud, välja arvatud väike merineitsi, kes sai aru, et kaotas oma armastuse.

Kesköök oli pidu läbi ja kõik läksid magama, välja arvatud väike merineitsi, kes ootas koitu ja nõia needuse täitumist. Järsku nägi ta oma õdesid meres, kelle juuksed olid lõigatud. -"Ära enam nuta, väike õde" ütlesid nad talle. "Andsime oma juuksed merenõiale, et sind uuesti merineitsiks muuta. Sa pead võtma selle noa ja tappa printsi enne, kui päike tõuseb. Muud lahendust pole."

Väike merineitsi läks tuppa, kus magas prints pruudiga. Ta suudles teda õrnalt, hoides nuga tema südame kohal, kuid ta ei suutnud teda tappa. Ta armastas teda nii väga. Niisiis, ta viskas noa minema ja sukeldus merre. Järsku ta tundis, kuidas tema keha hakkas muutuma valgeks sädelevaks vahuks. Järsku kuulis ta häält laulmas. Üleval ilmusid õhufuurid. Väike merineitsi tundis, et ta hõljub.

- "Mis juhtus? Kes te olete?" küsis ta.
- "Oleme õhu tütreid" vastasid nad. "Sa armastasid inimest ja tegid kõik, et tema läheduses olla. Kuid seda, mida sa soovisid, on väga raske teha."
- "Mida ma peaksin tegema, et temaga koos olla?" küsis väike merineitsi vaikselt.
- "Ainus lahendus on saada omale surematu hing, nagu inimestel" vastasid õhu tütreid. "Inimeste hinged tõusevad taevasse, kui nende keha lakkab maa peal elamast. Merineitsid elavad palju aastaid, kuid neil pole surematut hinge. Kui saabub päev, mil nad surevad, muutub nende keha merevahuks, nagu see juhtus sinuga."
- "Kuidas ma saan surematu hinge?" küsis väike merineitsi uuesti.
- "Merineitsid võivad saada surematu hinge, kui inimene neid tõeliselt armastab. Teame, et prints armastas sind, kuigi arvas, et naine, kellega ta abiellus, päästis ta. Kui ta oleks teadnud, et sina ta päästsid, oleks ta sinuga abiellunud. Kuid inimeste maailmas ei juhtu kõik nii, nagu me ootame või nii nagu me tahame" ütlesid õhutütred.

- "Nii et ma ei saagi omale surematut hinge?" küsis väike merineitsi kurvalt.

- "Nüüd saab sinust õhutütar, nagu meiegi, sest sa olid armunud" vastasid nad talle. "Sa ei tapnud printsit ja ohverdasi oma elu, et ta saaks edasi elada."

- "Niisiis, mul on surematu hing?" küsis väike merineitsi.
- "Mitte veel meie hea õde" vastasid nad talle." Isegi õhu tütaridel pole surematut hinge. Kuid nad saavad selle, tehes kolmsada aastat häid tegusid. Me aitame ka sul saada surematu hinge."

Väike merineitsi tõusis pilvedesse ja temast sai õhu tütar. Ta vaatas päikese poole ja ta silmadest voolasid pisarad.

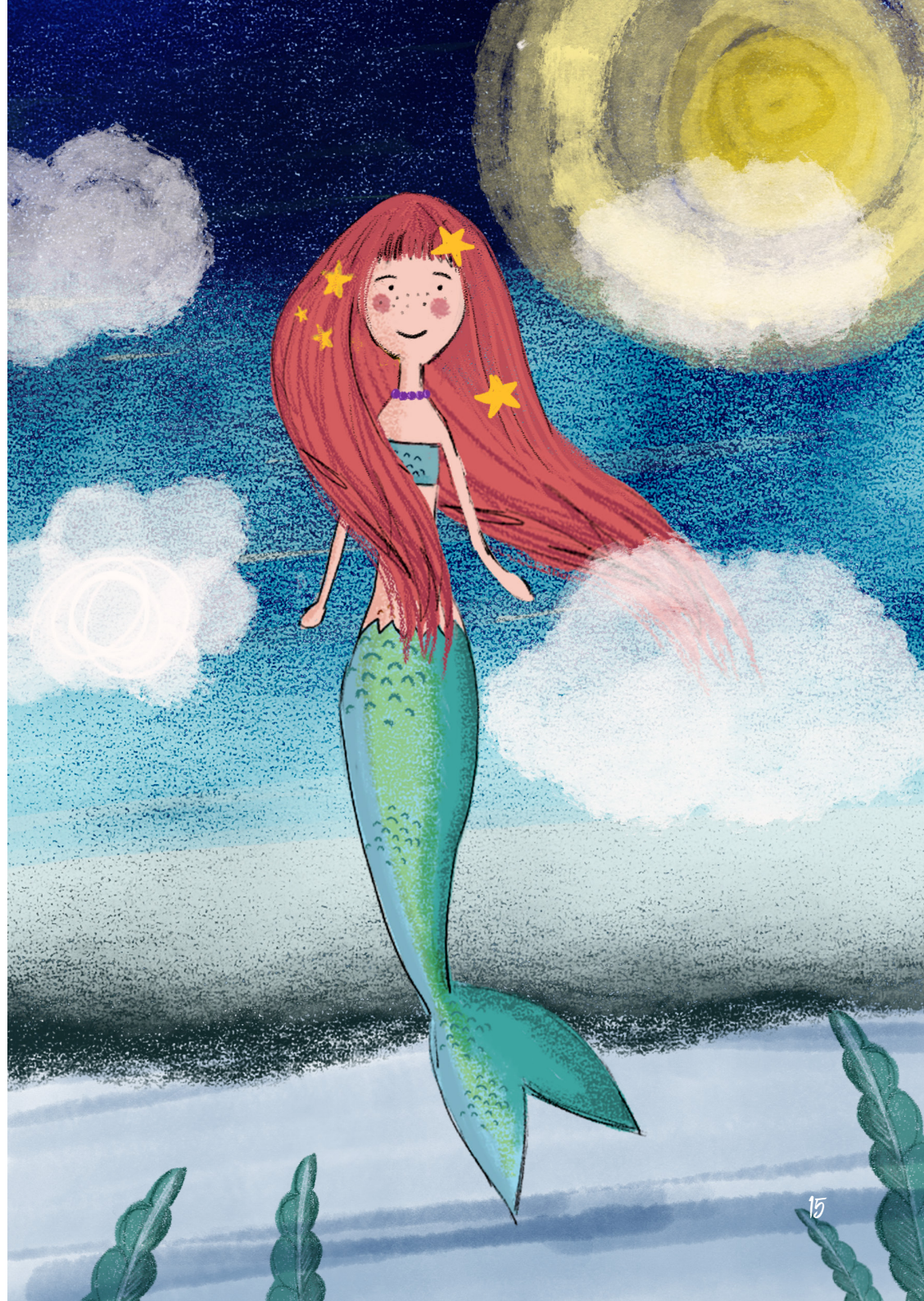
- "Ma olen tõesti tuule tütar!" ütles ta õhinal. "Kui ilus on vaadata maailma ülalt!"

Paadis olid inimesed juba ärganud. Väike merineitsi nägi printsit ja tema naist teda otsimas. Nad vaatasid kurvalt merevahtu, nagu teaksid, et väike merineitsi sukeldus vette.

Ilma et keegi näeks, lähenes ta neile ja andis neile hüvastijätku suudluse. Taevareisi alustades vaatas ta viimast korda printsit poole ja sosistas:

- "Kohtume uuesti pärast kolmesada aastat taevas."

- "Ja võib-olla varemgi" sosistas tuule tütar. "Me siseneame inimeste majadesse, ilma et meid nähtaks. Ja alati, kui leiame hea lapse, kes oma vanemaid õnnelikuks teeb, naeratame ka meie. Iga naeratusega võtame kolmesajast aastast, mida peame ootama, terve aasta. Aga kui näeme ulakat last, veerevad pisarad mööda põski ja iga pisara pärast tuleb veel ühe päeva oodata..."

Kaasrahastanud
Euroopa Liit